

ще ги намѣримъ?—Въ училището, при учителя, въ книжарницата, въ читалището. Да, най-много въ читалището.

*

На много мѣста у насъ си иматъ читалища. Въ тѣхъ сж събрани много и хубави книги, които хората четатъ. Читалища сме имали и преди нашето освобождение отъ турско робство. Тѣ сж били първитѣ наши училища за възрастни хора. Отъ тѣхъ излѣзоха всички ония велики българи, които работиха на времето за духовното ни и политическо освобождение. Безъ тѣхъ ние щѣхме сега да сме още по-прости и неукни, и гърцитѣ сж щѣли да ни погърчатъ, а турцитѣ да ни потурчатъ. На тѣхъ, на българската църква и на добритѣ тогава българи дължимъ, че сме се запазили като народъ. Днесъ читалищата сж потрѣбни на всички, които не ходятъ на училище или сж го свършили, на неукитѣ, на всички, които искатъ да гудятъ повече умъ въ главата си, да виждатъ свѣта по-нашироко и ясно. Така неуморно работятъ въ всички напреднали страни. На всѣка крачка тамъ ще намѣрите книга за четене, библиотеки, читалища. Четатъ всички. Учатъ се всички. Ето защо тѣхнитѣ страни чрезъ наука и трудъ сж обърнати въ рай, жителитѣ имъ сж честити, чисти, спретнати, умни.

Ние трѣбва да настигнемъ тия народи. И ние сме народъ. И намъ Господъ е далъ очи, ржце, умъ. И ние ще напрегнемъ сили и ще направимъ отъ нашата хубава страна неவிжданъ и нечуванъ рай. Това ще сторимъ съ трудъ, съ наука, съ книгата въ ржка, съ плуга и мотиката, съ лопатата и теслата. Наредъ до църквата, училището и кооперацията трѣбва да свѣтне нашето читалище. Въ него трѣбва да отидемъ всички. То ще ни сроди, сблужи. Ще четемъ, ще слушаме хубави сказки и поука.

Гдето нѣма читалище, трѣбва да основемъ; дето има, трѣбва да станемъ негови членове. Читалището ще ни помогне да станемъ добри граждани на нашата страна, която трѣбва да направимъ честита, за да сме честити и ние въ нея.

